

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XXIII. évfolyam 9. szám - 2014. június 25.

Emlékeztető az Iskolatanács 2014. június 3-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
MárkA	Kunert Mandula	–
Maszk	–	–
Guru	–	–
MáGia	–	Rozs Gergely
DolceVita	–	–
SZ-es	Lőrincz Géza	–
ZÓNA	–	–
JOKER	–	–
VaGabond	–	–
CarpediM	Nagy Rebeka	Markovits Péter
L-ME	–	Gara Mária
NOVA	–	Lugosi Boglárka
Déjà vu	Szász Nikoletta	–
HaRibó	–	–
MannA	–	–
Fibonacci	–	–
Hoppá	–	–
ZOÉ	–	–
Tanerők	Diósi Lulu, Fancsaliné Nagy Marianna, Gáti Emese, Hartmann Ibolya, Jakab Judit	

Levezető: Hartmann Ibolya

Napirendi pontok:

- I. A szervezetfejlesztési anyag ajánlásának megvitatása, elfogadása.
- II. A testkultúra tantárgy óraszámjai: lehetőségek és következmények – Gáti Emese
- III. Összegzés és tervezés – Hartmann Ibolya

Az ülés kezdetén nem voltunk elegenden a döntéshez, ezért feloszlottunk, majd újraalakultunk.

- I. a) A szervezetfejlesztési anyag javaslatait vitattuk tovább, amit a legutóbbi ülésen elkezdtünk. Az akkori döntés értelmében a testület továbbra is támogatja, hogy hat fő képviselje az IT tanári oldalát 3-3 szavazattal.

A következő eldöntendő kérdés-kör négy lehetőséget tartalmazott:

1. Minden marad változtatás nélkül, tehát: „Az Iskolatanács az iskolapolgárok csoportjainak képviseleti, érdekegyeztető és -érvényesítő fóruma, legfelsőbb döntéshozatali szerve. Minden nem szakmai, nem pedagógiai és nem elsősorban gazdasági kérdésben dönthet. Maga dönti el egy adott ügyről, hogy az pedagógiai, szakmai vagy elsősorban gazdasági kérdés-e. Döntéseit egyet nem értés esetén a Koordinációs Bizottság megvitására visszautalhatja. Az iskola működésével kapcsolatos valamennyi kérdésben véleményezési joga van. Ajánlásai a Huhogásnak (a nevelőtestületnek), a Koordinációs Bizottságnak irányadók.”

2. Az Iskolatanács az iskolapolgárok csoportjainak képviseleti, érdekegyeztető és -érvényesítő fóruma, döntéshozatali szerve.

3. Az IT javasolja, hogy a korábban a döntésére bízott, nem pusztán pedagógia-szakmai jellegű határozatok előkészítése a feladata maradjon. Fenntartja magának a jogot, hogy ezekben a kérdésekben a pedagógiai vezető vagy az illetékes bizottság döntését megvívózhassa, és azokat megfontolásra visszaküldje, mielőtt azok érvénybe lépnének.

4. A szervezetfejlesztési bizottság javaslata: Az IT általános véleményezési és javaslattevő szereppel rendelkezzen, de ne legyen legfőbb döntéshozói jogosítványa.

A szavazás eredménye szerint első körben az 1. és 2. javaslat kapott érdemi számú voksot, így a második körben ezek között dőlt el, hogy a 2. számú előterjesztést („Az Iskolatanács az iskolapolgárok csoportjainak képviseleti, érdekegyeztető és -érvényesítő fóruma, döntéshozatali szerve.”) támogatta a testület 19 igennel 4 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett.

b) A szervezetfejlesztők másik előterjesztéséről („Ha az IT a tényleges 2/3-os többség támogatásával (akár levélszavazással) írásos előterjesztést nyújt be, akkor a javaslatot, beadványt a vonatkozó politechnikumi testületnek kötelező megvívnia.”) most nem döntöttünk, gondolkodási időt adván magunknak.

II. A testkultúra tantárgyra vonatkozó észrevételeket Gáti Emese fogalmazta meg a tanácsnak.

Vázlatosan elmondta, hogy a mindennapos testnevelés kötelezősége felmenő rendszerben hányféle lehetőséget és nehézséget jelent az iskolának, a diákoknak egyaránt. A testkultúra munkacsoport most készül egy átfogó javaslattal, amelyet majd a következő tanév összefoglalóján szeretne az IT is megismerni.

III. Hartmann Ibolya IT-titkár összefoglalójában elmondta, hogy ennek a tanévnek a legmaradandóbb eredménye a Szülői Helő létrejötte, amely adatbázis már ebben az évben is segítette az iskolai események szervezését, s még nagyobb lehetőséget rejt a jövőben. A három év összefoglalásában kudarcként élte meg, hogy több meghatározó, sőt alapító tag meg-

vált iskolatanácsi tagságától, hogy egyelőre nem volt négy jelölt a tanári csapatban, aki vállalta volna az Iskolatanácsban való munkát, hogy nem sikerült az IT érdekvédelmi és érdekképviseleti szerepét komolyan elfogadtatni egyik érintett féllel sem.

Diákönkormányzat hiányában az IT diák képviselőinek lenne lehetősége és feladata ennek a szerepnek a betöltése, amelyet támogathatna a szülői és a tanári oldal. Ám – különösen ebben a tanévben – mindkét oldal nagyon hiányosan és rendszertelenül képviseltette magát a találkozásokon, így nehéz mértékadó szervezetként definiálnunk magunkat. Ebben biztosan az IT titkárának is van mulasztása, amelyet boncolgatni érdemes.

Öröndetes mégis, hogy kialakult a diákokból is egy kicsiny, de aktív mag, akik a jövő alapját képezhetik. Mindenképp nagyobb hangsúlyt kell fektetnünk a következő tanév elején a diák és szülő képviselők megválasztásakor erre a feladatra, lehetőleg a jelenlegi aktív diák és szülő képviselők jelenjenek meg minél több osztályban és szülői összefogótelen, hogy saját tapasztalataik alapján tudjanak beszélni az IT szerepéről, a benne rejlő lehetőségekről.

Végezetül köszönjük szépen mindenkinek a munkáját, találkozunk a 2014-15-ös tanévben!
2014. június 9.

Hartmann Ibolya és Jakab Judit, jegyzők

Iskolabíróági határozatok

Időpont: 2014. 06. 03.

Bírók: Nagy Attila szülő, Mályi Bori diák, Surányi Anna tanár

Késés, igazolatlan hiányzás¹

A panaszolt: egy kilencedikes tanuló

A panaszosok: az osztályfőnökök

Résztevők: panaszos, panaszolt, panaszolt édesanyja, osztálytársak

Előzmények: panaszoltat bepanaszolták az osztályfőnökei, mert a diák sokat késett és hiányzott a tanévben, és ugyan volt több beszélgetés az osztályfőnökökkel, nagy változás nem történt. „2014 márciusától egyre gyakoribbak lettek a hiányzások, melyekről egyre nehezkesebben érkeztek igazolások. Ráadásul rendszeres késései miatt hat igazolatlan órája jött össze. Így május 14-én 17 óra igazolatlan hiányzása van.” – szól a panasz.

Tárgyalás: Az iskolabíró ismertette a panaszt. A panaszolt elmondta, hogy világ életében sok problémája volt azzal, hogy időre odaérjen, ahova kell. Az előző iskolában emiatt sok nehézsége akadt. Mióta megszületett a panasz, igyekszik pontos lenni – ezt az osztályfőnöke is megerősítette, de hozzátette, hogy a tanuló nem elég kitartó, ezért továbbra is előfordul, hogy késik.

A panaszolt elmondta, hogy időben felkel – édesanyja szerint ő kel a legkorábban –, mégsem tud időben elindulni. De nem csak reggeli késései vannak, az iskolában is előfordul vele sokszor, hogy nem ér oda napközben az órákra. Édesanyja szerint sokat változott, és ahhoz képest, amennyit az előző években késett gyermeke, mostanában rengeteget fejlődött. Osztályfőnöke is azt mondta, hogy az év elejéhez képest is van pozitív változás.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló az intés fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2015. január 15. Egyéb feladatok:

1. A panaszoltnak 2014 szeptemberétől 7 óra 45-re kell járnia az iskolába.
2. 2014 novemberében visszahíváson kell megjelennie az Iskolabírószágon.

Indoklás: A panaszolt a tárgyaláson együttműködő volt, tisztában van a problémájával, és a bíróság úgy látta, hogy igyekszik változtatni.

A tanulót visszahívja a bíróság egy új tárgyalásra, hogy lássa, sikerül-e tartani az időben érkezést.

Késés, igazolatlan hiányzás²

A panaszolt: egy kilencedikes tanuló

A panaszosok: az osztályfőnökök

Résztevők: panaszos, panaszolt, panaszolt, osztálytársak

Előzmények: A panaszoltat bepanaszolták az osztályfőnökei, mert sok igazolatlan órája gyűlt össze – főleg abból, hogy nem járt gerinctornára. „Így május 14-én 14 óra igazolatlan hiányzása jött össze, négy elalvásból és késésekből, a többi mind a gyógytestnevelés miatt.” – áll a panaszban.

Tárgyalás: Az iskolabíró ismertette a panaszt. A panaszolt elismerte, hogy nem jár gerinctornára, de elmondta, hogy őt nem érdekli az egészsége, és amúgy sem gondolja, hogy tanítás után az iskolában kellene maradnia. A bíróság próbálta megértetni vele, hogy ha kötelező gerinctornára járnia, akkor hiába ez egy délutáni óra, neki ott kell lennie. Ezt a diák nem igazán akarta tudomásul venni. Arra is hivatkozott, hogy nagyon negatív színben látja a világot, emiatt rengeteg egyéb problémá-

val is küzd, így a gyógytestnevelésre már nem jut energiája.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló a megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2015. 01. 15.

Indoklás: A tanuló a tárgyaláson nem volt nagyon együttműködő, nem igazán vette komolyan a problémát. A bíróság úgy látta, hogy egy nagyon enyhe fokozat nem tenné meg a kellő hatást.

Késés, igazolatlan hiányzás³

A panaszolt: egy kilencedikes tanuló

A panaszosok: az osztályfőnökök

Résztevők: panaszos, panaszolt, panaszolt, osztálytársak

Előzmények: panaszoltat osztályfőnökei bepanaszolták az Iskolabírózáson, mert sok igazolatlan órája gyűlt össze – főleg abból, hogy nem járt gerinctornára. „Így május 14-én 23 óra igazolatlan hiányzása jött össze, 3 késésből, a többi mind a gyógytestnevelés miatt” – áll a panaszban.

Tárgyalás: Az iskolabíró ismertette a panaszt. A tanuló elmondta, hogy sok egyéb problémája is volt idén az iskolában (nem volt füzete a tanórákon pl.), és az osztályfőnökökkel való beszélgetések során ezekre sikerült megoldást találni valamennyire. Azt mondta, hogy ezeknek a problémáknak a megoldását fontosabbnak érezte, mint a gyógytestnevelésre járást. A bíróság hangsúlyozta, hogy a gyógytestnevelés ugyanúgy fontos és kötelező, mint az, hogy legyen füzete az órákon, de a diák azt is mondta, hogy az iskolai szűrővizsgálaton kívül sok orvosnál járt, és ők nem mondták, hogy kellene gyógytestnevelésre járnia. Nem nagyon értette, hogy amíg ő erről nem hoz igazoló papírt az iskolába, és a testneveléstanárok nem bólintanak rá, addig neki kötelező óra a gyógytestnevelés.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló a megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2015. 01. 15.

Indoklás: A panaszolt a tárgyalás során nem igazán értette meg, hogy az, hogy mi kötelező az iskolában, azt nem ő dönti el. A tanuló nem nagyon tudott kilátni abból, hogy más orvosok nem mondták, hogy kell gyógytestnevelésre járnia, holott kiderült, hogy sokszor járt szakorvosnál gerincproblémák miatt.

A bíróság úgy látta, hogy a diáknak az, hogy valami kötelező, nem feltétlen jelent sokat – ezért döntött úgy az Iskolabíróság, hogy erős fokozatot ad neki.

2014. június 11.

Visszahívás

Időpont: 2014. 06.04.

Bírók: Mogyorósi Dianna szülő, Lukács Laura diák, Surányi Anna tanár

A panaszolt: egy kilencedikes tanuló

Résztevők: panaszos, panaszolt, a panaszolt bátyja, osztályfőnöke és három osztálytársa

Előzmények: A tanuló májusban volt tárgyalása, mert több óráról kiküldték az ügyeletes koordinátorhoz. A májusi tárgyalásán a következő határozat született: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló az intés fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2015. január 15.

A következő feladatokat kell teljesítenie:

- 1) Minden órán a tanárhoz közel kell ülnie.
- 2) Minden óra elején ki kell tenni a telefonját a tanári asztalra.
- 3) Magatartásfüzetet kell vezetnie május 12-től (hétfő), amelybe ő maga is beírja minden órán, hogy hogy viselkedett, majd az óra végén ezt aláírhatja a szaktanárral is. Édesanyja ezt hetente egyszer aláírja, az osztályfőnökök szintén ránéznek hetente

legalább egyszer erre a füzet-re. Ezt a füzetet a visszahívásig kell vezetnie.

4) 2014. június 4-én (szerda) visszahíváson kell megjelenie.

Tárgyalás: A bíróság kikérdezte a panaszoltat és osztályfőnökét az utolsó tárgyalás óta bekövetkezett esetleges változásokról, valamint arról, hogy a határozatban leírtakat sikerült-e betartani. Rögtön a tárgyalás elején kiderült, hogy a diák három napig vezette a magatartásfüzetét, mert aztán elhagyta, meg nem is gondolta, hogy ez olyan fontos lenne. Az is elhangzott, hogy a tanulóknak jobbák lettek a jegyei az előző tárgyalás óta, és hogy igyekezik az órákon, de sajnos, még nem eléggé, mert az elmúlt hetekben is volt példa arra, hogy kiküldték informatikaóráról.

Ezen kívül olyan eset is volt, hogy osztálytársaival a Poliház melletti kerítésen ki akart mászni. Azt ugyan érzékelte (utólag), hogy ez nincs rendben – főleg ha valakinek függőben lévő iskolabírósi ügy van –, de különösebben nem mutatott megbánást.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló a szigorú megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2015. június 15.

A következő feladatokat kell teljesítenie:

1) Magatartásfüzetet kell vezetnie 2015. februárig, amelybe ő maga is beleírja minden órán, hogy hogy viselkedett, majd az óra végén ezt aláírja a szaktanárral is.

Édesanyja ezt hetente egyszer aláírja, az osztályfőnökök szintén ránéznek hetente legalább egyszer erre a füzetre. Ezt a füzetet a visszahívásig kell vezetnie.

2) 2015 februárjában visszahíváson kell megjelenie.

Indoklás: A bíróság úgy látta, hogy a tanuló nem működött együtt az Iskolabíróssággal, és nem igazán érti, hol vannak a határok. Nem próbált megoldást találni a problémára, amibe belekeverte magát. Ezért a bíróság úgy érezte, hogy erős jelzést kell adnia – hátha abból jobban ért.

2014. június 12.

az Iskolabíróság nevében:

Surányi Anna

Dilemma

Az egyik tizenkettődikés multikultúra órán különböző dilemmákat kellett megvitatni csoportokban, amkiről otthon egy fogalmazást kellett írni. Íme egy változat:

**Téma: Buszon ül egy hosszú, fárasztó nap után,
mindene fáj, alig bír állni.**

**A következő megállónál felszáll egy idős nő,
senki nem adja át a helyét neki.**

Mit tesz?

Azt hiszem, ez a dilemma jól mutatja az elmefilozófia klasszikus kérdéseit és problémafelvetéseit, vagyis a test és a lélek együttes hatásait. Minden ember, aki nem csak önmagára és azokra gondol, akik számára fontosak, hanem csoportszerűen, nemzeti vagy akár globális szinten hozzá tud járulni a közösség érdekeihez, intelligens embernek számít.

Csakhogy egy ilyen helyzetben nem hiszem, hogy hatalmas értelemre lenne szükség. Elég az is, ha az „én” ki tud lépni egy minimális csoport szintre. Ez a kilépés valószínűleg nem intelligenciától függ. Abban az esetben, ha valaki nem adja át a helyét és eltűri a látványt, hogy egy idős hölgy álljon a buszon, miközben ő ül, ráadásul senki más nem adja át az asszonynak a helyét, az a kérdés merül fel, hogy az ülő személyt ez lelkileg hagyja-e nyugodni. Ha igen, az nem feltétlenül jelenti, hogy rossz ember, azt mutatja, hogy a személy talán fel sem fogja, miért kellene átadnia a helyét, esetleg gondolatai teljesen másol járnak, vagy mentálisan nem teljesen egészséges, tán csak tényleg létezik olyan, hogy egyszerűen udvariatlan és ostoba. Jobb, ha nem azért adjuk át helyünket, mert az így szó-kás, vagy mert ezt elvárják tőlünk, hanem mert fel tudjuk mérni azt, hogy erre másnak nagyobb szüksége van, és hogy ez a jelentéktelen hely a buszon semmi ahhoz képest, amit adhatunk azzal, hogy átadjuk. Ha tisztában vagyunk vele, hogy a néni idősebb nálunk, máris tudhatjuk, mennyire van szüksége erre a helyre. Ha mi rosszul is leszünk, esetleg kórházba kerülünk, nagyobb eséllyel éljük túl, mint az idős hölgy.

Ezek tények, viszont honnan jönnek azok a kérdések, gondolatok, hogy: mi lesz, ha miattam lesz rosszul? Miért ne adjam át a helyet? Ha a hölgy előbb száll fel a buszra, most én lennék ebben a helyzetben stb. Sokan örülnek annak, ha átadhatják az ülést, mert ettől jobban érezhetik magukat, esetleg kedvességet kapnak attól, akinek a helyet átadták. Ha valaki ennyit nem tud megtenni, akkor valószínűleg magáért sem tud többet tenni.

Sosem tudhatjuk, hogy nekünk mikor lesz szükségünk másokra, de nem is azért tesszünk másokért, hogy ezt viszonzózzák. Ha emberek vagyunk, várjuk el magunktól, hogy a fizikai fájdalmak ne legyenek erősebbek a lelkielnél (főleg egy ilyen esetben – érzelmi intelligencia). Talán a megértéshez és kedvességhez nincs szükség ilyesmire, hiszen a kedvesség és a szeretet belülről fakad, és nem egy tanult magatartásforma.

Kebiche Nóra (Déja Vu)

Budapesti Séták 1.4

Már negyedik alkalommal sétáltunk a csapattal Budapest utcáin. A dualizmus-kori Pest jelentős (és kevésbé jelentős) helyszíneit ismertük meg. Gyönyörű volt az idő, sütött a nap, ahogyan május közepén illik. (Sajnos többeket – a jól öszszeszedett csapatból – elriasztott az előző heti iszonyúan rossz idő.)

A pesti Vigadónál kezdtük, majd átsétáltunk a Vörösmarty térre. (Néhányan alig találtak egymást a nagy tömegben...) Kulináris finomságokról, kuglerekről és zserbó-szeletekről ábrándoztunk, majd továbbhaladtunk a Deák térre. Bevetettük magunkat a körutak és sugárutak rendszerébe, elképzeltük, hogy nézhetett ki Pest akkor, amikor még a mai kiskörút helyén városfal állt. (Mondhatni: nem volt egy világváros!)

Célba vettük az Andrásy utat, az Oktogont, a Városligetet. Kicsit megdicsértük a Monarchia városfejlesztő csapatát (Báró Podmaniczky Frigyes, Andrásy Gyulát).

Elsétáltunk a „Nyolcszögletű” térig (Oktogon), közben kicsit bámészkodtunk az Opera körül. (Valami kosztümös filmet forgattak.) Az Oktogontól Hősök teréig lábainkat kímélendő földalattival utaztunk. A téren megnéztük a hősokeket, oszlopokat, múzeumokat. Majd innen irányt vettünk a Vajdahunyad vára felé. Anonymus hagyta magát fotózni! A Városliget „liget” részénél

kutyakiállítás is volt. A Széchenyi fürdőnél fejeztük be a sétát.

Remek volt, jól éreztük magunkat!

EE

Gál Marcell interjúi Nyári szünet a tanároknál

Kedves Polisek! Közleg a nyár, ennek alkalmából tanárainkat, pszichológusainkat kérdeztem arról, hogy mik a nyári programjaik.

Először Fancsaliné Nagy Marianna szociálpedagógusnál érdeklődtem.

– Mik a tervei nyárra? Sokat fog pihenni?

– Hát nekünk, dolgozóknak ugye július 1-jéig tart a munka. De utána már nálunk is jön a szünet. Az biztos, hogy a kisfiam kilencedik születésnapját megünnepeljük. Szóval lesz egy születési buli a családdal.

– Ezen kívül?

– Aztán majd megyünk strandra, utána állatkertbe is, de szeretnék az olvasásra is szánni időt. De igazából nekem és a férjemnek csak szeptemberben lesz igazán szünet.

– Köszönöm szépen az interjút.

– Én is köszönöm.

Utána Szöllősy Zoltán művészettanárt, a Guru osztályfőnökét kérdeztem:

– Hogyan képzeli el a nyarat?

– A nyári programomban leginkább az lesz, hogy szeretném kifesteni a házat, Balatonra elmenni és Bükkfűrdőre a családdal.

– Az utolsó napok milyenek szoktak lenni?

– Fárasztóak. Értékeléseket kell írni. Lehet, hogy az osztályommal szervezek egy kétnapos programot.

– És hogy áll a Másik Színház?

– Most lesz az utolsó előadás. (május 26. előtt folyt a beszélgetés. A szerk.)

– Célok, valami új dolog, tervek a következő évben?

– Most jelenleg nincs semmi, amit én így kigondoltam az új tanévré.

– Köszönöm! És jó nyarat kívánok!

– Én is köszönöm!

Kérdeztem még Fekete Ádámot, a Másik Színház tagját, a Másik'08 társulat vezetőjét, angoltanárt, a Fibonacci osztályfőnökét, de sajnos csak egy kérdésre tudott időt szánni:

– Van valami nyári program?

– Most csak a nomád tábor, ami biztos, a többi majd megy magától.

– Jó nyarat!

– Köszönöm, neked is!

Tovább faggatva a tanárokat, Nádasi Zsuzsa földrajztanár nyári terveiről érdeklődtem:

– Egy kérdést megenged?

- De gyorsan.
- Mi a nyári programja?
- Öhm alvás, strandolás, pihenés, utazás.
- Köszönöm.
- Nagyon szívesen.

* * *

Borbáth Kati pszichológusunkat is érdeklődve kérdeztem meg:

- Mi lesz a nyáron?
- Hu, megyek a Balatonra két-három hétre. A többi majd spontán jön.
- Az utolsó napok hogy lesznek itt a suliban?
- Izgalmas, változatos programok várnak szerintem mindannyiunkra.
- Ötletelés a következő tanévre?
- Van egy tervem polis lányoknak, a részletek hamarosan meglesznek.
- Köszönöm szépen, hogy időt szakítottam rám. Szép nyarat!
- Köszönöm, viszont!

* * *

Interjú **Kapi Marci** testkultúratanárral, az L-ME új osztályfőnökével:

- Mik lesznek a tervei a nyárra?
- Táborokba megyek. Az egyikben kisgyerekekkel fogok táborozni, majd lesz felnőttekkel egy táborom. De szeretnék túrázni és utazni is a feleséggel.
- Milyenek a nyári szünet előtti utolsó napjai a Politechnikumban? Fáradságosak vagy izgalmasak?
- Egyáltalán nem fáradságosak, várom nagyon az erdei iskolát. De semmi különös, elmennek.
- A következő kérdésem az, hogy vannak-e már tervei jövő tanévre?
- Vannak, de hadd gondoljam át!
- Nyugodtan, én rá érek.
- Jó. Hát többféle is van, például a testkultúra tantárgyat még jobban megerősíteni,

de ezt részletesebben még nem tudom elmondani, majd kiderül jövőre.

- Aztán?
- Aztán fejleszteni a házi bajnokságokat és egyben a sportéletet itt a suliban.
- Bízunk benne, hogy a tervek sikerülni fognak.
- Hát igen, bízunk benne.
- Köszönöm az interjút. Jó pihenést és jó nyarat kívánok.
- Köszönöm, neked is szép nyarat!

* * *

Szerda délután fél óráig kérdezősködtem **Kálmán Domokos**nál, „Domónál”, az angoltanárnál:

- Mit fog csinálni a nyáron?
- A legfontosabb polis program a nomád tábor, meg gondoltam, hogy a családdal meglátogatom az öcsémet. Tervezek esetleg biciklitúrát, kirándulást.
- Milyenek szoktak lenni az utolsó napjai a nyár előtt a Politechnikumban?
- Lazán szoktak eltelni. Semmi feszültség, csak nyugalom. És várom a témahetet.
- Értem. És már van valami terve a következő tanévre?
- Hát nyilván az új osztállyal fogok leginkább törődni. Jó programot csinálni. De majd úgy jönnek a dolgok, így azt gondolom, jó lesz az új tanév is.

* * *

Interjú **Kraviánszky Annával**:

- Kedves Anna! Mik a nyári tervei?
- Pihenés és munka. Külföldre is jó lenne elmenni. A többit majd meglátom.
- Rendben. És milyenek az utolsó napjai itt a Poliban?
- Katasztrofálisak, szörnyen kivagyok. Érettségi, vizsgák.
- Értem. Szörnyű lehet. Sajnálom. Mit vár a jövő tanévtől, van-e valami célja jövőre?

– Van. Szeretném rendbe tenni a tanáriban az asztalomat, mert sosincs rend, ugyanis mindig kell valamit csinálnom. Ezenkívül szeretném folytatni az Iskolabírószágon levő munkámat. Szeretném még, ha az érettségizők odatennének mindent, hogy jól sikerüljön nekik az érettségi. Valamit majd ki fogok találni.

– Az szép! Sok sikert mindehhez! Jó nyarat!

– Köszönöm szépen!

Csütörtökön nehezen, de végül sikerült interjút kérni **Erdei Erikától**, „Csörétől”, a történelemtanártól. A nyári pihenéseiről, szórakozásairól kérdeztem.

– Kedves Erika, mivel fogja előlteni a

nyarat?

– Hát annyira nem lesz sok időm a nyaralásra, mert az érettségire fel kell készülni. De szándékszom a családdal kirándulni a Budai-hegységben, és szeretnék a Balaton-felvidékre és az Őrségbe is eljutni, de ez még csak terv. Aztán elmegyek a szüleimhez Tiszacsegére. A férjemnek sajnos nincs ideje nagyon a nyaralásra, de ez azért egy jó program!

– Milyenek az utolsó napok a Politechnikumban?

– Hát nehezek: hajtás, zárás, javítások, értékelések, témahét –úgyhogy van azért még munka.

– Köszönöm az interjút és jó nyarat kívánok!

– Köszönöm szépen!

IRODALMI HÁZIVERSENY

A MÁJUSI FORDULÓ MEGFEJTÉSEI

I. Számokkal kapcsolatos bibliai kérdések (30 pont)

1. A Biblia legrövidebb zsoltára a 117.
2. A Biblia leghosszabb zsoltára a 119.
3. Az égő csipkebokrot szimbolizáló menóra hétágú.
4. A hanukiahnak (néha chanukiahnak) nevezett gyertyatartó kilencágú.
5. Négy ágra oszlott az Édenkert folyója.
6. 969 évig élt Metúselah.
7. Naominak egyetlen állatot sem kellett a bárkába bevinni.
8. Negyven napig esett az eső az özönvíznél.
9. Amikor Ábrahám imádkozott Sodomáért, azt a választ kapta Istentől, hogy tíz igazért nem pusztítja el a várost.
10. Száz éves volt Ábrahám, amikor Izsák megszületett.
11. Tizenhárom gyermeke volt Jákóbnak.
12. Tizenkettő fiúgyermeke volt Jákóbnak.
13. Húsz éves kortól számolta az Úr népe hadkötelesnek a férfiakat.
14. Három hónapig rejtegette Mózes az édesanyja.
15. Tíz csapás éri Egyiptomot, amiért a fáraó nem akarja elengedni a zsidókat.
16. 600 ezer fő vonult ki Egyiptomból.
17. Negyven évig kellett vándorolnia Izráel népének a pusztában.
18. Hét napig kellett enniük a kovásztalan kenyeret a pusztában a zsidóknak.
19. negyven napig kémlelték ki a kémek Kánaánt.
20. Negyven napig volt Mózes a hegyen, mikor a kőtáblákat kapta.
21. Mózes II. könyvének 20. részében van megírva a 10 parancsolat.
22. Nyolcnapos volt Jézus, mikor körülmetélték.
23. harminc éves volt Jézus, amikor elkezdte a működését.
24. Háromszor tagadta meg Péter Jézust.
25. Jézus tizenkét tanítványa vett részt az utolsó vacsorán.
26. Harminc ezüstpéNZért elárulta el Júdás Jézust a csókjával.
27. Hat órán keresztül függött Jézus a kereszten.
28. Három napig volt a sírban Jézus dicsőséges feltámadása előtt.
29. Négy evangélista Jézus-történetét őrzi a Biblia.
30. Pál apostol Korinthusbeliekhez írt első levelének 13. része a Bibliában a Szeretet Himnusza.

II. Játékos kérdések (10 pont)

1. A tök nem a francia kártya színe.
2. Az évszakok láthatók a magyar kártya négy ászán.
3. A rikikihez nincs szükség játéktáblára.
4. A huszár egy sakkfigura elnevezése.
5. Gyalog a hivatalos elnevezése a paraszt nevű sakkfigurának.

6. Huszonegy pont van egy dobókockán.
7. A pókerban nagy szerepet játszik a blöffölés.
8. Az ultiban adu hetessel kell vinnie az utolsó ütést annak, aki ultit vállal.
9. Huszonegy pontja van az első két lapból annak a kártyásnak, akinek Black Jackje van.
10. A whistből fejlődött ki a bridzs.

MEGFEJTŐK:

BODOR ADRIENN (MÁRKA), DOBOS GERŐ (HARIBÓ), GÁL MARCELL (VAGABOND)

GRATULÁLOK

Az idei utolsó forduló

A megfejtéseket 2014. augusztus 31-ig várom az ímélcímemre (jjudit[kukac]poli.hu)

I. Ruházattal, öltözködéssel, viselettel kapcsolatos fogalmak (12 pont)

1. Milyen része egy ruhának a zsabó?
csipkés gallér, csipkés mellfodor, hímzett zseb, keményített ingujj
2. Az alábbiak közül melyik volt egy férfiköpeny neve?
kutyafogó, macskahajtó, malaclopó, pandúrleső
3. Milyen ruhadarabot visel, aki negligsében van?

hálóköntöst, kiskosztümöt, lábszárvédőt, térdnadrágot

4. Hogyan kapcsolódik az igazságszolgáltatáshoz a talár?

a bírói kalapács neve, a bírói palást neve, büntetőeszköz volt, ügyvédi pecsét neve

5. Kik hordták a pártát?

a feleségek, a hajadonok, a menyecskék, az özvegyek

6. Melyik állat neve egyezik meg egy nyakban hordott női ruhadarab nevével?

alpaka, boa, naja, nandu

7. Mije van egy ruhának, ha van sleppje?

alsószoknyája, fátyla, fodra, uszálya

8. Melyik férfinévünkől származik egy díszes kabátfajta elnevezése?

Attila, Botond, Huba, Levente

9. Kiknek a virága a mirtusz az illem szerint?

első bálozó lányok, idős asszonyok, menyasszonyok, vőlegények

10. Milyen ruhadarabot neveznek tütünek?

a balett-táncosok szoknyáját, a borivók gallérját, a csaposok kötényét, a kisbabák előkéjét

11. Kik hordtak régen kakastollas fejedőt?

betyárok, csendőrök, orvosok, tűzoltók

12. Milyen volt a híres magyar kulacs?

bőregeres, csikóbőrös, kutyaszőrös, tehéntőgyes

II. Idegen szavak szótára (13 pont)

1. Mivel foglalkozik az, akinek az ikebana a hobija?

japán kakasokkal, keleti küzdősporttal, papírhajtogatással, virágokkal

2. Mire használják az ázsiai népek a dzsunkát?

hajózásra, petárda készítésére, rizspálinka főzésére, selyemszövéésre

3. Miket láthatunk egy skanzenben?

éremgyűjteményeket, falusi épületeket, operaelőadásokat, tömegközlekedési eszközöket

4. A régi családoknál a gardedám szinte családtagnak számít. Ki volt ő?

a hölgykísérő, a hűséges eb, a kotnyeles szomszéd, az udvarló fess gárdatiszt

5. Hova megy, aki a turfra indul?

bankba, kaszinóba, lóversenypályára, tőzsdére

6. Melyik sajt kapta nevét egy svájci tájegységről?

eidámi, ementáli, parmezán, trappista

7. Mit jeleznek oktánszámokkal?

az acél terhelhetőségét, a benzin minőségét, hangterjedelmet, lóversenyek helyezéseit

8. Mire használják az amerikánert?

fűrásra, lövésre, sportolásra, vésésre

9. Mivel foglalkozik a bukméker?

lóverseny-fogadással, pókerrel, rulettel, totótipppekkel

10. Mit készítenek a cikóriából?

alkoholt, műgyantát, pótkávét, tapétát

11. Mit csinál egy hajó, amikor a matrózok kidobják az ankeret?

elindul, lehorgonyoz, megszabadul a potyautastól, nagyobb sebességre vált

12. Hogy nevezik a völgyet, vagy szakadékot átívelő hidat?
 apszis, pontusz, viador, viadukt
13. Mi az angol trónörökös hagyományos címe?
 infáns, lord mayor, walesi herceg, windsori herceg

III. Fogalommagyarázatok (9 pont)

- Mit szeret az az ember, akit rongyrazónak neveznek?
 mosogatni, nagyzolni, port törölni, táncolni
- Milyen rokont neveztek ipának?
 az anyóst, az apóst, a nagybácsit, a sógort
- Mit vállal, aki vállalta a komaságot?
 keresztvülőséget, mostohaszülőséget, násznagyságot, sógorságot
- Mit tilolnak az alábbiak közül?
 búzát, gyapjút, kendert, sonkát
- Mi a délibáb?
 déli gyermekelőadás, légköri jelenség, mediterrán növény, trópusi lepkekezdemény
- Mi az a csepű, amit a színészek „rágtak”?
 dohánylevél, kenderkóc, száraz kenyér, szövegkönyv
- Hol található zsinórpaddás?
 kolostorokban, mosodákban, színházakban, varrodákban
- Hova jut be egy színházban az, akit beengednek a kulisszák mögé?
 a büfé mögé, a díszlet mögé, a zenekari árokba, a zsinórpaddásra
- Hogy nevezik az ajtókeret felső, vízszintes fáját?
 homlokfa, kapufa, szemöldökfa, szófa

IV. Kicsoda? Micsoda? (6 pont)

- Aiszóposz, Fáy András, Heltai Gáspár, La Fontaine – mi köti össze ezt a négy szerzőt?
 az állatmesék, a szerelmük, a születési helyük, a vallásuk
- Kinek a nevéhez fűződik a mondás: „A kocka el van vetve”?
 Julius Caesar, Rubik Ernő, Szókratész, Thalész
- Melyik állat vált Berlin jelképévé?
 a bika, a kenguru, a medve, az oroszlán
- Mi volt a neve annak a hajónak, amely fedélzetére vette a Titanic túlélőit?
 Aurora, Carpathia, Eritrea, Lusitania
- Kiknek az érdekeit képviseli az UNICEF?
 állatvédők, dolgozók, gyerekek, szakszervezetek
- Mi a fő exportcikke az OPEC tagországoknak?
 a búza, a hal, a kávé, a kőolaj

Lenin & Liberty

Egy viharosnak ígérkező nyári estén hatalmas rivaldafény övezte a helyiek által „Vlagyimir-toronynak” nevezett épületet, csakúgy, mint minden este 1959 óta. A hatalmas, neoklasszicista monstrum szolid 415 méter magasra tört fel, tetején az irgalmatlan, 80 méter magas bronz Lenin-szoborral. A volt elnök szokásos pozitúrájában, ámde harciasan szétvetett lábakkal nyújtott kezét vagy mutatott finomkodva a messzeségbe, egész pontosan a Kreml épületének irányába.

Amúgy néptelen volt a placc, az örökdő falanxokat leszámítva. Nem is csoda, hogy senki sem vette észre, mikor az egykori ügyvéd tekintete lassan elvándorolt a kreml-i ki látástól és körbenézett. Óvatosan, mintha először próbálná, megmozdultak ujjpercei, majd egész ujjai, majd a csuklója...

Lenin leeresztette a karját, egymás mellé helyezte lábait, és kihúzta magát. Mélyen magába szívta a moszkvai látképet, miközben bemozgatta a karját, és csak úgy hébe-hóba elvégzett pár guggolást, mely tevékenységgel gyorsan felhagyott, mikor ereszték-ei sodronykötélszakadás-szerű robajjal megreccsentek. Felállt megint, még egyszer körülnézett, majd fejét előredöntve lepillantott. Saját testmagasságának csaknem ötszöröse volt maga az épület alatta.

Fogta magát Lenin, leguggolt megint, és miután megtámaszkodott a köralapú talapzatban, kivetette maga alól egyik lábát, majd a másikat is – leült. Lógatta így a lábát egy darabig, majd, megint csak kitámasztva magát, óvatosan lecsusszant a tetőről. A mozdulat közben óvatosan oldalra fordult, és két kézbe kapta iménti állóhelyének szélét. Hátra-hátrapillantott a válla felett, egyrészt, hogy lássa, nem figyeltek-e fel rendszerellenesen aktív életmódjára az utóbbi pár percben, illetve, hogy vigyázza, hova lép – nem akarta beszakítani a palota tetejét.

Mikor nagy nehezen leért, leporolta magát, és még egyszer körbenézett...

Az örök épp eltűntek az épület mögött a túloldalon, masírozva, mint a felhúzott játékkatonák. Őket figyelve az egykori elvtárs végigsimított bajuszán, és a kabátjába nyúlva előhalászta fejfedőjét.

Még egy gyors körütekintés... Semmi.

Lenin elvagyorodott, fejébe csapta ellenzós sapkáját, majd kezét zsebre téve elindult nyugatnak. Még éjfél se volt, mikor látótávolságán kívül került a Szovjetek Palotája. Nem mintha nagyon érdekelte volna a magaslati pont – ki nem állhatta a körülötte rendezett felhajtást...

New York városa saját pompájában ragyogott. A látképet csak egy dupla foghíj rontotta egy ideje.

A Szabadság-szobor csöndben állt őrt saját kis szigetén. Elég hosszú ideje tartotta már kezében a fénytelen fáklyát, hogy tudja: ilyen esteken vagy történik valami, vagy nem. Csöndesen patinásodott tovább. De hiába az óceán, dögletes meleg volt.

Lassan, de biztosan, a szobor a vízre vetette tekintetét. Pislantott. Körbenézett.

A parti őrség sehol.

A szabadság asszonyának ajkai csele mosollyal íveltek fölfelé.

Lassan, óvatosan, a megdermedt lángokat még mindig fölfelé tartva, elkezdte leereszteni a kezét, lejjebb... lejjebb... lejjebb...

Lent volt a fáklya a dereka mellett. A másik kezével megdobta kicsit a kötőablát, hogy jobb fogást találjon rajta. Nézte a vizet. Döntött.

Óvatosan lelépve talpazatáról, pár lépés után a kis sziget partjához ért. Finoman felcsippentette köntösét, búcsút intett Atlasznak, és nyugot lépett.

Az ukrán határhoz érve Lenin különös dologra lett figyelmes. Sőt, rögtön kettőre is. Az egyik egy ótvar nagy csővezeték volt, ami átívelt a két testvérország határa fölött. A másik egy tankokból álló rendezett sor volt. Láta már őket, amint a Palota körül furikáztak ünnepnapokon. De ezeknek a csöve mind Ukrajnára nézett – onnan meg semmi se nézett vissza.

Lenin keresztbe tette karját, összevonta szemöldökét, és felborzolta bajuszát. Megcsóválta a fejét. Körbenézett, hogy mit is tehetne, mikor megakadt a szeme egy közeli virágos réten. Odalépett, és óvatosan felcsipegette a (normális méretűek számára bokornyit) virágokat, vigyázva, hogy össze ne morzsolja őket. Ezután fogta magát, megkereste a tanksor egyik végét, és végigsétált előtte, mélyen meghajolva, ahogy a virágokat szálanként a tankok lövegeibe dugdosta (teljes mértékben eltömítve azokat). Ezután elsétált a közeli folyóhoz, hogy kezet mosson.

Ahogy egyre jobban távolodott a parttól, a szabadság asszonyának rá kellett döbennie, hogy nem fogja tudni szárazon tartani magát, ha csak nem méltósága vesztére. Hagyta hát a vízbe csobbanni a súlyos textíliát. Már alig lehetett látni.

Fogta hát a fáklyát, megrázogatta... Semmi.

Már vagy kétszer rácsapott, mikor hatalmas lobbanással kigyulladt a vacak. Óvatosan a koronájába tűzte, ráhelyezte a kőlapot, majd óvatosan leereszkedve kirúgta maga alól az óceáni aljzatot. Impromptu fejlámpája messzire megvilágította előtte a vizet. Megborzongott. Hideg ez az Atlanti-óceán. De csak úszott tovább, Európa felé.

Számos konténerszállító és tankhajó haladt már el mellette, de ő csak úszott tovább. Kezdett megfájdulni a nyaka, és attól tartott, felfázik, ha tovább kell úsznia. Hirtelen va-

lami a keze ügyébe siklott. Bálnának hitte, de mikor kiemelte, hogy jobban megszemlélje, a fekete, póznamerev test láttán elment a kedve a nézelődéstől. Gyorsan visszahelyezte az atom-tengeralattjárót a vízbe, majd sürgősen dél felé vette az irányt, azon morfondírozva, hogy vajon szabad-e az orosz tengerészeknek ennyire lemerészkedniük...

Végre! Ott sötétlettek előtte Britannia partjai! Végre megérkezett! És épp ideje volt – bár kellemes volt ez az esti fürdőzés, az Atlantit átúszni nem gyerekjáték. Feljebb emelte fejét, hogy beigya a látványát, mikor észrevett valamit. Nini! Hiszen itt valaki integet! Méghozzá neki!

A volt elnök meglepődött, ahogy a felé közelítő fényről kiderült, hogy nem fényszóró, hanem természetes (ámbár fehér) láng, fáklyafény. Ő a lábát lógatta a vízbe a walesi partok mentén, mikor megjelent a tünemény a vízfelszínen. Most, hogy ideért, még jobban meglepődött, hogy a fény egy hölgyhöz tartozik. A szabadság asszonya felemelkedett, és megint csak felcsippentette köntösét, ezúttal azért, hogy kicsavarja. Mielőtt a térde fölé emelkedett volna, Lenin szemérmesen elfordult, sapkájával biztosítva a diszkreciót. Csak mikor a Szabadság-szobor melléült, akkor fordult vissza, hogy rámosolyogjon. A hölgy visszamosolygott, majd illedelmesen bemutatkozott. Lenin szintúgy.

Hajnalgig beszélgettek. Tudományról, politikáról, határokról, barátokról, a múlttól, az eljövendőről, életről, halálról. Ahogy együtt nézték a napfelkeltét, szomorúan gondoltak arra, hogy vissza kell térniük eredeti, jobbára kényelmetlen és magánéletmentes pozíciójukba. Sőt, most, hogy Lady Liberty belegondolt, neki már rég otthon kellene lennie – a nap már rég feljött New York felett.

Ahogy ott ültek, hirtelen egy ötlet világította meg elméjüket. Lenin reávigyorgott, ő pedig cinkosan visszamosolygott. Felálltak, és – kezét rá! – elhatározták, hogy véghezviszik tervüket.

Másnap reggel fejre állt a világsajtó. Interkontinentális botrányról, nemzetek fölötti vandalizmusról beszéltek. Milliónyi kép készült a Szabadság-szobor helyén oldalvást fekvő, egyik lábát a talpázatban megvető, napszemüveges Lenin elvtársról, aki sapkáját félrecsapva, fejét egyik kezével kitémasztva vigyorgott a New York-i látképre, másik kezében hatalmas vodkásüveget tartva.

Mindeközben Moszkvában állt a bál, az emberek megbotránkozva nézték (és szégyenkezve filmezték suttyomban) a Szovjetek Palotájához támaszkodó, hosszú hajába tűró Szabadság-szobrot, amint csábos pózban állt, egyik kisujján billegtetve koronáját. Lenin helyén egymásnak támasztva állott kőtáblája és (még mindig égő) fáklyája.

Csak az orosz és az amerikai elnök találta viccesnek a történetet, ahogy a sajtótájékoztató egy elfeledett pillanatában cinkosan összevigyorogtak, mint annak idején az elnök és a pártfőtitkár elvtárs.

Fék András (MannA)

A fenti írás a Közel-Nyugat június 4-i számában jelent meg először.

Interjú Kiss Tibivel

Kiss Tibi mai magyar kortárs zenész, képzőművész, költő, dalszövegíró, a Quimby alternatív rock zenekar gitárosa, frontembere. Szerencsémre összefutottam vele útban egy hangszerüzletbe, így alkalmam adódott interjút készíteni vele.

Riporter: Mi vitt rá, hogy írói/zenészi pályán indulj el?

Tibi: Nem ennek készültem, eredetileg képzőművész akartam lenni, csak ahogy annak idején nagyon sokunkat, sokatokat, megérintett kamaszkoromban a rock ,n' roll meg ez az egész muzsika dolog, és elkezdtünk haverokkal zenélni csak úgy hobbiból. Tulajdonképpen nem komoly dolognak indult, de idővel bekomolyodott. Tehát nem tudatosan készültünk erre a dologra, hanem annyira elrabolt minket, hogy aztán letérített a pályánkról, mint a

bolygókat az a bizonyos univerzális, kozmikus energia. Valahogy egyszer csak elrabolt, és azt vettem észre, hogy amikor már a képző-diploma környékén voltam, heti 4-5 koncertünk van, egyre több ember jön el, egyre komolyabban vesszük a dolgokat és valahogy így azzá váltunk. Így alakult.

Kamaszkoromban nem nagyon voltam az a „leírom az érzéseimet” típus, inkább rajzolgattam. Mivel édesapám író és költő volt, inkább riasztott a dolog, a hatalmas könyvespolcok a lakásban, attól féltem, rám fognak dőlni, aztán el kellett kezdeni szövegeket írni, mert a zenekarnak szüksége volt szövegekre. Úgy volt, hogy kellett énekes, és akkor rám mutattak, hogy én legyek, mert én már egyszer énekeltem egy számot, ők meg egyet sem. Ez nagyon hosszú sztori, de a lényege az volt, hogy ott álltam, hogy énekes vagyok, meg gitározom, meg dalokat írok, de szöveget is kellett írni, úgyhogy elkezdtem azzal foglalkozni, hogy írjak szöveget. Aztán angolul is írtam, meg magyarul is... Picit olyan volt, hogy mindent a közönség előtt tanultunk meg, tehát a legszemből dolgok is kinn vannak a közönség előtt, lemezekre kerülnek és kazettákra, és így rázódunk bele.

R: Kik a kedvenc magyar költőid/íróid?

T: Igazából nagyon sokat szeretek, a nyugatos nemzedék, az egy nagyon erős dolog volt, ők voltak rám leginkább hatással. Először is külföldi költők, a francia szimbolisták meg kicsi korábról Villon, akikből éreztem a rock ,n' rollt.

R: Rimbaud, Verlaine?

T: Hát Rimbaud, Verlaine, ezekben van rock ,n' roll. Meg talán mikor ezeket tanuljuk,

akkor olyan 16-17 éves az ember, és ezeket már érti, és valamiért ezek a francia szimbolisták nekem így beütöttek. Tulajdonképpen ezekkel majdhogynem rokonítható már a nyugatos nemzedék is, úgyhogy azok közül sokat szeretek. Volt egy Faludynk, aki a fordításaival már külön alkotásokat hozott létre, édesapám nagy Ady rajongó volt, tehát Ady mindenképpen nagyon jelen volt az életemben, de ugyanúgy Kosztolányitól József Attiláig. Aztán akik ott nagyon „zenélősek”: Áprily vagy Kányádi, Pilinszky, ezeket nagyon jól lehet énekelni.

R: Mennyire evokálod ezeket?

T: ???

R: Arra gondolok, hogy régi költőknek, íróknak a műveiből idézel meg valamit. Például az új lemezetekről az Unbekannte Schmerzenben a „...Soha már, károg, mint a holló...” Edgar Allen Poe Holló versét evokálja.

T: Azt Dodi írta. Dodi nagyon szereti például Poe-t, tehát ez valószínűleg nem véletlen. De van egy kicsi utalás nálam is József Attilára, a „...Látod ott a semmi ágán most is egy nagy holló hegedül...”, itt annyi van, hogy a „semmi ágán”, de ez a kontextus már annyira József Attilá-s, hogy ezt már nem lehet tőle elvenni. Alapvetően ezzel nem nagyon szoktam élni, de látod, előfordul, és akkor poén.

R: Mit gondolsz arról, hogy mitől más egy dalszöveg, mint egy vers?

T: Annak ellenére, hogy ezek közös töről fakadnak, mert ugye annak idején a görögöknél ez a kettő egy műfaj volt, ezek elindultak külön úton. A költészet verbális forma, önálló entitássá vált. A muzsikánál pedig nagyon fontos, hogy a zene és a szöveg együtt alkot kohéziót, tehát ha leválasztjuk a zenét, hiányoznia kell neki. Ezért is nem szeretem leválasztani. A hasonlóság az, hogy ez is le van írva, itt is vannak rímek, a dalszöveg is él költői eszközökkel, gyakorlatilag mindenfélével, de vannak más szempontok: énekelhető legyen, jól lehessen kimondani, nem fontos, hogy szabályos legyen, tehát alapvetően a jó vers önmagában egy teljes kerek történet, a dalszöveg pedig a zenével él. Ha megnézed, egy bonyolult szöveghez általában sokkal egyszerűbb zenét párosítanak. Nem véletlen, hogy Leonard Cohennél, Lou Reednél vagy Bob Dylannél sokkal letisztultabb és kevesebb a zene, mint mondjuk ahol egy-két benyögés elég, „girappa”, „girolla”, csak pár szó, és az is teljesen elég, mert van egy nagyon erős attack a zenében, ami mellé nem fér ... annyi mese. Úgyhogy ez inkább a nagy különbség, ráadásul ezeknek nagyon össze is kell illenie, a zene meghatározza a szöveg karakterét. Egy versben például nincs ilyen, hogy bridge meg refrén meg ilyenek, a zenében igenis vannak, és bizonyos sűrűség se fér bele, mert nem fogod tudni felfogni. Arányrendszerek vannak inkább. Letisztultabbnak kell lenni egy szövegnek, mint egy versnek, hogy befogadható legyen.

R: Köszönöm a válaszokat!

T: Nincs mit. Igyál egy kis limonádét, nekem sok lesz.

Riporter: Takáts „Sapi“ Márton (Deja Vu)

Az interjú eredetileg a Közel-Nyugat számára készült, és 2014. június 4-én jelent meg..

Merészebb, mint a festészet

Iparművészeti Múzeum, 2014. április 25 - július 27.

A két világháború közötti magyar plakátművészet remekeiből összeállított reprezentatív válogatást – spanyolországi bemutatkozását követően – először az Iparművészeti Múzeumban láthatja a hazai közönség.

A kiállítás az Országos Széchényi Könyvtár gyűjteményéből 102 művészi plakátot vonultat fel, amely ezúttal kiegészül az Iparművészeti Múzeum saját anyagával, illetve köz- és magángyűjteményekből származó kisnyomtatványokkal és tárgyi emlékekkel. A tárlat a kereskedelmi grafika 1924 után bekövetkezett radikális megújulására koncentrált. Ekkortól érvényesülnek a Bauhaus és a konstruktivizmus modern tervezési elvei a magyar alkalmazott grafikában, az emigrációból hazatérő Kassák Lajos, Bortnyik Sándor és Berény Róbert közvetítésével. Az ő ismert neveik mellett a kiállítás nyomán újabb fontos alkotók kerülhetnek be a köztudatba, mint Irsai István, Csemiczky Tihamér, Radó György vagy a Macskássy-testvérek.

Ilyen nagyszámú, a hazai plakátművészet „fénykorából” származó plakátanyag eddig még nem szerepelt magyarországi kiállításon. A tárlat olyan tárgyakkal egészül ki, amelyek megjelennek a plakátokon. Feltűnnek a két háború közötti korszak modern életmódjának kellékei, a Flora szappan, a Modiano szivarpapír, a népszerű Standard rádió fejhallgatóval és hangszóróval, vagy a kötött, övvel ellátott Nor-Coc fürdőruha. A mindennapi élet tárgyai a húszas-harmincas évek modern, nagyvárosi életmódját idézik, amelyhez hozzátartoztak a kulturális programok, az utazás és a sport. A kiállítást a korszakot idéző archív fotók, külön vetítőhelyiségben pedig korabeli filmhíradó-részletek kísérik, felidézve a nemzetközi vásárok hangulatát és a plakátok természetes közegét, a városi utcát.

A tárlat főszereplői mindazonáltal maguk a plakátok, melyek szín-kavalkádjukkal, átütő formavilágukkal a magyar plakátművészet két világháború közötti virágkorának legjavát képviselik.

Az 1920-as évek közepétől egy teljesen új hang jelent meg a budapesti plakátok világában. Eltűnt a szecesszió álomvilága, háttérbe szorultak a humoros, történetet mesélő ábrázolások. Betört a modern kor levegője, olyan termékek jelentek meg a reklámokon, amelyek a technika fejlődése nyomán jöttek létre, és a modern nagyvárosi élet kényelmét szolgálták. Megjelent a plakátokon a villanykörte, a rádió, a rádiócső, az elektromos és gázkészülékek egész sora, az autógumi, a konzerv, a töltőtoll. A régi árucikkek – mint a dohány-

ipari termékek, a divatcikkék, élelmiszerek, sajtótermékek – hirdetése is ahhoz az új reklámyelvhez igazodott, amelyet az új termékek adekvát bemutatásának feladata hívott életre.

A plakátművészet megújulásában nagy szerepe volt Kassák Lajosnak, Bortnyik Sándornak és Berény Róbertnek, akik a 20. század elején Magyarországon kibontakozó avantgárd mozgalom vezető alakjai voltak. Bécsben, Weimarban és Berlinben széleskörű nemzetközi tájékozódásra tettek szert. Plakátjaik újszerűségük miatt nagy sikert arattak, így egy csapásra átvette az uralmat a modernista grafika. 1930-ban az Iparművészeti Múzeumban (pontosan a mostani tárlat helyén) megrendezett Magyar Könyv- és Reklámművészek Társaságának bemutatkozó kiállításán Berény, Bortnyik, Kassák, Moholy-Nagy László és Molnár Farkas is részt vett. A kiállításon megmutatkozott munkásságuk hatása az egész magyar tervezőgrafikára, a plakátra és tipográfiára, reklámfotóra és könyvművészetre egyaránt.

1930-ban az Iparművészeti Múzeumban (pontosan a mostani tárlat helyén) megrendezett Magyar Könyv- és Reklámművészek Társaságának bemutatkozó kiállításán Berény, Bortnyik, Kassák, Moholy-Nagy László és Molnár Farkas is részt vett. A kiállításon megmutatkozott munkásságuk hatása az egész magyar tervezőgrafikára, a plakátra és tipográfiára, reklámfotóra és könyvművészetre egyaránt.

Forrás: <http://www.imm.hu/hu/exhibits/view/290,Mer%C3%A9szebb%2C+mint+a+fest%C3%A9szet+?type=temporary>

A Poliográf illusztrációi a '20-as–'40-es évek MAGYAR plakátjai közül kerültek ki..

Tartalom

Az Iskolatanács utolsó üléséről	2
Iskolabírószági hírek	5
Kebeiche Nóra dilemmája	8
Erdei Erikáék Budapesten sétálnak	9
Gál Marcell év végi interjúi	10
Az irodalmi háziverseny megfejtései	13
Az utolsó forduló kérdései	14
Fék András szobrai	17
Takács Marci Kiss Tibivel beszélget	20
Az Iparművészeti Múzeum plakátjai	22

A 2014-es Év nevei

Az Év diákjai: Lukács Laura, MannA és Tang Mei Tímea, Maszk

Az Év folyamok diákjai:

13. évfolyam: Almádi László, Fibonacci

12. évfolyam: Szász Nikoletta, Déja Vu és Nagy Ábrahám, HaRibó
(A 11. évfolyamból csak a NOVA szavazott. 10. évfolyam idén nincs.)

9. évfolyam: Mondovics Áron JOKER

9. nyelvi évfolyam: Szabó-Sipos Tamás ZÓNA

8. évfolyam: Károlyi Borbála MÁGIA

7. évfolyam: Tang Mei Tímea Maszk

Az Év csoportja: a 2014-es Poli-szülinap szervezői

Az Év szülője: Philipp Tibor

Az Év osztálya: a Maszk

Óriási gratula mindannyiótoknak!

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligráf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében